V évfolyam 1912. junius hó 1. 19. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekű hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre — — — 10 K.
Fél évre — — — 5 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Elárusitás Jánosháza és vidéke részére
Schlesinger Rudolf fakereskedőnél
JÁNOSHÁZA.

Hatschek szabadalma a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga. Igen fontos! Minden Eternit-lap „ETERNIT" szóval van megjelölve. Szivesked jék mindig határozottan HATSCHEK-FÉLE ETERNIT-palát kérni.

Magyarországi központ:
ETERNIT-MŰVEK : Hatschek Lajos
Budapest, VI. Andrássy-út 33. szám.

A puhatestűek.

Nem állatokról lesz szó, hanem emberekről. Ezek között is vannak puhatestűek. De még milyenek! Megszégyenitik ez állatfajtákat. Szomoru ez a társadalomra.

Mindig voltak hitvány, rongy emberek, de, hogy olyanok is létezzenek, mint amilyenekkel napról-napra találkozunk, mégse gondoltuk volna. Annyira gurult az erkölcsi lejtőn az emberiség, hogy már talán mélyebbre nem is süllyedhet. Az aljasság, pimaszság, kétszinűség, a korrupció üli orgiáit nap-nap után.

De másképp láttuk az életet az iskolában! Ott mindenre szebbik, a jobbik oldaláról mutattak be nekünk a tanárok. A vegnélküli idealizmust csöpögtették belenk. Elmondták, mily szép az élet, mily jó, mily becsületes emberek tiporják e földet; elmondtak, hogy mily jóindulatu, áldozatkész, felebarátját szerető emberek élnek körülöttünk. S mi szentül hittük. Meg voltunk róla győződve. Gondoltuk, mily idealisan fogunk élni, mily jámbor emberek körül forgolódunk majd, mily ambicióval fogunk a munkához s verejtékes munkánknak mily nagy lesz a jutalma.

Hanem az élet, e második iskola az ellenkezőjét mutatta és mutatja. Rácáfol az iskolára lépten-nyomon az élet. Nincs itt idealizmus, a materializmus uralkodik. Humbug mindaz, amit az életről nekünk az iskolában zengtek. Semmi sem igaz belőle. Csak annyi az igaz, hogy önző a világ. Mindenki magának él. Haza, társadalom, felebarát elavult fogalmak, a *minden én vagyok* — hangzik. Egoisták! Minden szentnek maga felé hajlik a keze. Miért legyek én külömb? — mondják.

Az ilyen haszonleső emberek aztán gondoskodnak arról, hogy a közügyért önzetlenül dolgozó embert eltegyék láb alol. Tudjuk, miért? Hogy ne legyen, aki aljasságukat szemükre lobbantsa; hogy ne legyen aki piszkos manipulációjukat napfényre hozza; hogy ne legyen aki működésüket ellenőrizze. Az ilyen embert kerülik, mint a bélpokost. Természetes. Ha ilyen tisztességes ember nem volna, könyöktig vájkálhatnának gaz fattyak a meg nem engedett jókban.

Szombat.

Irta: Vértesy Gyula.

[illegible] munkás[illegible] A munkásasszony k[illegible] vette az uraikat haza várni, h[illegible] a nagy bérház [illegible]

A munkás[illegible] kezyeskedtek haza [illegible] aptak a h[illegible] pénzüket [illegible] csak nem jöttek addig haza, míg azt el nem itták.

S a bűzös pálinkás boltokban nagy hangon [illegible] a saját lelkiismeretü[illegible]

— Egy hét kemény munka után csak megillet minket is egy kis pihenés! Mi sem vagyunk barmok, hogy az életet élvezet nélkül éljük végig. Amit keresünk, azt el is mulathatjuk, ehhez jogunk van.

[illegible] Meg azt is [illegible] »Vörös szekfű« be[illegible] Hej, az a jó lap!

Felragyog a munkás szeme, [illegible] a laprol beszel.

— A mi lapunk! A mi igazunkat védi! Azt mondja, hogy a szegény-se kutya, annak is van jussa mulatni.

A szegény munkásasszonyok persze másképen gondolkoznak, de hét asszonyok nem értik a férfiak dolgát. Azok azt akarnák, hogy az emberek szombaton este is jöjjenek haza szép csendesen! Mintha bizony olyan otthon lenne valaki, hogy ezt az egy kedves estélyet is, amelyikre nem virrad munkanap — csak úgy unalmasan odahaza töltse el pimaszkodó asszonynépek között. Hogyis ne! Nekik az italra szükségük van.

— A szegény ember megbo[illegible]ondulna, ha néhanap le nem ihatna magát és nem láthatná rózsásnak ezt a piszkos, szürke világot.

Ezt is Berendy úr hirdeti a »Vörös szekfű« ben.

— Igen, uraim — szónokol Berendy úr a korcsmában, a hol a szegény munkások a »vezér« urat minden jóval traktalják — nekünk jogunk van most itt lenni, mert megdolgoztunk érte (a nyomorult soha életében nem dolgozott, mindig csak pumpolásból s mások becsapásából él), aki dolgozik, annak mulatni is szabad. Csak az vetkezik, aki munka nélkül mulat!

— Igyunk, itt jó lenni! Nem látjuk legalább a sok siró, nyavalgó asszonyt, meg nyavalás gyereket!

— Hanem Pál Pista mégis kiügyekszik a korcsmából. Felebredt a lelkében valami jobb érzés. Eszébe jutott, hogy a felesége meg a gyermekei most talán éheznek, míg ő dorbézol, hát kifele indult. Jó s ándékkal indult ki. Hogy vesz majd kenyeret, turót, kolbászt és hazaviszi. Vett is és el is ment a holnival egész az utcájuk sarkáig, hanem ott, amint egyszerre az eszébe jutott, hogy néhány pillanat mulva előtte fog állani egy kisirt szemü, ványadt arcu, beteges asszony, meg egy csonó nyafogó gyerek, — hát szépen visszafordult.

Ebből a nyomorusából l[illegible]het még elég része, először elmegy a szeretőjéhez, a szép, egészséges, erős karcsu leányhoz, akit azzal biztat, hogy majd elveszi s aki azt hiszi, hogy neki nincs felesége.

De ő fülükbe dörgi: eddig és ne tovább! Azért minden közügyért dolgozó embert izgágának, rendbontónak, forradalmárnak keresztelnek, csakhogy az ő bűnüket palástolhassák. Képesek kereszre is feszíteni. Mondj igazat, betörik a fejed — tartja a közmondás.

Ily viszonyok között ne csodálkozzunk, ha az alattvaló a feljebbvaló előtt térdeit veri össze félelmében. Tőle függ teljesen. Szabad akarata nincs. Tehát, ha kell, ha érdeke ugy kivánja, a sárga földig meghajol előtte. Az ilyen az önérzetet, a szégyenérzetet már nem ismeri.

Mikor látják a hatalmon levők, hogy mindenki meghunyászkodik előttük, annál inkább iparkodnak elnyomni őket, a puhatestüeket, az akaratnélkülieket, hogy többé a fejüket fel ne üthessék. Ily járomban sinylődik az egész társadalom. És nincs ember, ki fel merne szólalni a rabszolgaság ellen; nincs ember, ki szemébe merné vágni a hatalomnak, hogy jogával visszaél. S mikor mégis akad férfi, ki ily gyáva tömeg érdekében sikra száll, akkor a többi gyámoltalan puhatestü — mint a sülyedő hajón a patkányok — eltünnek, retirálnak. A vezért magára hagyják. Evickéljen. Küzdjön maga a vészszel, a viharral, a habokkal. Ők meg azalatt visszavonulásuk jutalmául husosfazékhoz jutnak. Ezek az elvszilárd emberek. Ma Vak Istók, holnap Sánta Miska. Ahogy jön.

Ily tömegben ki keres igaz barátot! Nincs most kenyeres-pajtás! A mai ember, mig barátjától hasznot remél, mig segitségére rászorul, addig kitart mellette; de mihelyt rosszra fordul sorsa, eltünik mellőle, mint a kámfor. Volt jó barát, nincs jóbarát. Csalódnak sokan a legmeghittebb kuszipajtásban is. Tehát bizalmatlan mindenki egymás iránt. Amit igy fejeznek ki: nem hiszek még az édesapámnak se; nem irom alá a váltót még az édes apámnak se. Ha a bizalom megszünt, vége mindennek. Oszlanak az emberek, mint az oldott kéve. Kit erre, kit arra visz a gyülölet, a harag. Ezek pedig rossz tanácsadók. Viszik a lejtőre.

Tehát a köpenyegforgatás, az elvtelenség, gerinctelenség, aljasság posványába fetreng az emberiség jó része. Már annnyira jutottunk, hogy ilyeneket meg sem bélyegeznek, sőt grasszálhatnak. Emelt fővel járnak s mételyezik a társadalmat.

Ha igy megyünk tovább, megérjük azt a kort, hogy a gazemberek (ebben minden benne van) viszik a vezérszerepet, ők érvényesülnek, mig a szerény, tehetséges, szorgalmas emberek háttérbe szorulnak. Vagy talán már igy is van!

A mozi kérdése.

Mert ez is van már. Nem ugyan abban a formában, mintha még ujság lenne, hanem a hatása és a konkurrencia (verseny) miatt. A kultura és a közerkölcs a hatás-, a szinházak a konkurrencia miatt állanak a mozival hadilábon. Maga a mozi tudományos szempontból hasznos és szükséges intézmény, épenugy, mint a szinház. De *ha elfajul*, a nevelés és a közerkölcs szempontjából, akkor épen ugy veszélyes és kerülendő, mint a hasonló mesgyén haladó szinház. Ekkor már nem kulturális tényező, hanem dekadencia (hanyatlás) a kultura számlájára és hamis cégére alatt. A közönség ma tényleg nagy barátja a mozinak és ez a berregő masina ma *vezet a találmányok hasznositásának a terén*. Ujabban azonban *homloktérben* áll a mozi megrendszabályozása, mert a józan szülő, az iskola, az egyház és állam egyaránt belátja, hogy mérget árulnak benne a serdülő, sőt *serdületlen* ifjuság számára is (Tisztelet a nagyon kevés kivételnek. Szerk.) Ezen a cimen van köze a *gyermekvédelemnek* is a mozikhoz. Ezek, különösen a nagyobb városok sürün elhelyezkednek és nagy reklámmal csődítik a közönséget magukba. Ha utleirásokat, földrajzi, történeti és vallási jeleneteket örökitenek meg, akkor a kulturának igazi hivatásos tényezői a mozik.

De mit látunk? Azt, hogy a leghajmeresztőbb gyilkosságot, titkos tolvajlásokat, merész rablásokat, a sexuális (nemi) kicsapongásokat, a pozitiv (tételes) vallásokat, ugy az igazi hazafiasságot valótlanságokkal kigunyoló jeleneteket, családi drámákat tár közönsége elé s reklamirozza eme szenzációs programmokkal oly rabulisztikával (szócsavarással), mintha tudja Isten milyen szép és tanulságos dologról szólna az előadás.

A kinematográf (mozgókép-szerkezet) rendeltetését az ismeretek terjesztésében és népszerüsitésében csak helyeselni lehet s különösen az ifjuság számára azért hasznos, tehát igy nevelő is, mert szemléltetővé teszi mindazt, amit az elmélet nyujt. Amikor azonban a bellestrikán (szépirodalom) az erkölcsön, a vallásos meggyőződésen, a nevelés konzervativ (a meglevő állapotokhoz ragaszkodó) eszméin rug minduntalan a félmüvelt népnek, a képzelet szárnyán eszmélődő gyermeknek tárja

---

Ugy is tett. A tenyeres-talpas szakácsné mellet aztán jobban telt az idő. Elmentek valami cigányos vendéglőbe s Pál Pista adta az urat; bankót is kapott a cigány, még pecsétes borra is telt.

A szegény nyomorult feleség pedig ezalatt mesékkel traktálja a gyermekeit, hogy békén hagyják és ne kérjenek minduntalan enni; meg, hogy ne féljenek a sötétben.

De a gyermekek beleunnak a szomoru unalmas mesékbe, melyeket a szegény asszony érdektelenül s szinte értelmetlenül darál le nekik, s meginterpelálják az anyjukat:

— Hol a lámpa? Hol a kenyér? Félek! Éhes vagyok!

Még világosság csak kerül elő valahonnan. A rossz büdös petróleum sercegve szivárog keresztül a kanócfoszlányon s a lámpa letört szélü üvegét feketére festi be a görbén égő kanóc ide-oda ingó lángja.

A lámpa feketéssárga, piszkos fénye, mint valami furcsa szinhatásu világitás terjedt el. Lassan, lomhán terjed szét a sötétszürke tónus a piszkos, rozoga butorok között, mint a hogy szük, szakadékos völgyekben a párákba tört nedves levegő.

A szoba sarkában, keskeny piszkos faágyon ott fekszik két kis sovány gyermek. Vérna karjukkal átölelve tartják egymást. Ugy szeretnének aludni, de nem tudnak. Pedig ha elalhatnának, nem lennének éhesek. Milyen jó is lenne!

Egy darabig szótlanul fekszenek egymás mellett, várva türelmesen, hogy hátha eltudnak aludni. De sehogyse tudnak. Végre is a nagyobb fiu felül az ágyában:

— Nagyon éhes vagyok anyám, azért nem tudok elaludni.

— Nem adhatok semmit! Majd hoz apátok!

— De mikor?

— Majd hazajön.

— Imádkozni fogok a jó istenkéhez, hogy jöjjön haza.

— Csak imádkozz!

Minek mondaná neki, hogy a jó istennek nincs arra gondja, hogy egy részeg munkás szombaton este hazajöjjön, csak hadd imádkozzon! Mig az ember imádkozik, addig legalább nem éhezik.

Az asszony leül az asztal mellé s amint ott ül, az urát várva, a fejét oly nehéznek érzi, hogy le kell hajtania. S ugy ül azután némán, csendesen!

Olyan fiatalon megtört alak, aminővel tele vannak a nagyvárosok munkásnegyedei.

Járnak, kelnek ezek a szerencsétlenek, minden lépten-nyomon találkozunk velük s szomoru arcukkal, a sok sirástól piros, elgyöngült s fátyolos tekintetü szemükkel minduntalan eszünkbe juttatják az élet igazi nagy nyomoruságait, ha tán pillanatra sziveskednének róla megfeledkezni.

A falon függő, törött mutatóju óra egymásután veri el a tizet, tizenegyet, tizenkettőt. S az ura még sem jön!

(Vége köv.)

mindezt föl, akkor romboló a hatása s azért gőzseprüre érdemes. A fiatalság megmentésére egyesül ma minden erkölcsi tényező és ugyanakkor egy magát kulturálisnak nevező vállalkozás forradalmat idéz elő az érzékek, a bünös hajlamok fölkorbácsolására. És éppen azért, mert a mozi hatása közvetlen a fölkorbácsolt indulatokat azonnal kiváltja ujabb és ujabb izgalmakba kergeti a gyermek-lelkeket. Van rá eset akárhányszor, hogy a mozit néző gyermeken és ifjun akkora izgalom vesz erőt, hogy sikoltoz, vagy mámorba esik s megszületik benne a látottak iránt való érdeklődés, melyet aztán megkedvelés követ. Ugyszólván romboló befolyás alá kerül az izgatott ifju-lélek.

A vallás és erkölcsrontó mozik ellensulyozására két erő állhat egyelőre segitségünkre. 1-ször a *törvényes megrendszabályozás*, mely hatóságilag ellenőrizné a mozik mutatványait és különösen gyermek és ifjusági előadásait, megtiltva természetesen az idegölő, a hit erkölcs ellenes, valamint a hazafias érzelmeket sértő mutatványokat; 2-szor: annak az elvnek a végrehajtása, hogy *rossz mozi ellen állitsunk jó mozit.* A gyermekrontást ellensulyozzuk az ifjulelket nemesitő mozikkal. Akikben van egy kis üzleti szellem, vállalkozás, azok ne sajnálják a befektetést vallás-erkölcsös szellemü mozik létesitésére, mert hogy napjainkban a mozik a legjobban kamatozó vállalatok, azt bizonyitani fölösleges.

A mozi kérdésénél nem a mozinak kell elpusztulnia, hanem a miljőnek (környezetnek) kell az ifjuság mentése céljaira átváltozni.

Heti krónika.

Benyó István meghalt. Még friss a hant Kossa Gusztáv fölött, már meg kellett ásni az öreg Benyó Istvánnak is a sirt. Jánosháza fejlődése Kossa Gusztáv és Benyó István nevéhez fűződik. E két ember fáradt, dolgozott egy emberéleten keresztül, hogy Jánosházából valamit csináljanak. A fő hibájuk volt, hogy külön utakon haladva, mint rivalisok voltak láthatók a közélet mezején. De mortuis nihil, nisi vere vel bene. A szándék meg volt, ha célt nem is érhettek el, ez dicséretet érdemel. Az öreg Benyó, mint Pista bácsi a megyében mindenütt ismeretes volt. A megyebizottsági gyülésre ha Szombathelyre rándult, a vidék urai tárt karokkal várták, mert nem mindennapi kedvesség jellemezte őt. Nem végzett sokféle iskolát, de tudott mindenkihez alkalmazkodni, mindenkivel bánni. Erélyes, szigoru, nyájas s leereszkedő tudott lenni. Jánosházán koronázatlan királynak képzelte magát. Amit akart, keresztül vitte bármily eszközzel, bármily áron is. A megye második főispánjának is tartották régen, országgyülési képviselőt Czelldömölkön az öreg Benyó választott. Aki vele jó viszonyban volt, annak a neve győztesen került ki az urnából. Bármit beszélnek is az önkénykedéséről, azt meg kell vallani, hogy jó szive volt, mindenkivel szeretett jót tenni. Nem akadt senki, akinek a kérését meg tudta volna tagadni, lévén ő régente a város esze s mint ilyen nagy tekintélynek örvendett. Az idők mulnak, a viszonyok megváltoztak, az öreg csak szemlélője lett az eseményeknek, nemrég félre is állott és nyugdijaztatta magát, hogy átadja helyét a fiának. A sors nem engedte meg, hogy láthassa az utódját abban a székben, melyben ő 1865. óta ült, mivel a választás még nem volt kiirva. Benyó István szép kort ért el, 1833. április 10-én született Bánhalmon (Kunságban) 47 évig volt a község jegyzője. Temetése május 31-én pénteken volt a község és a vidék nagy részvétele mellett.

Eljegyzés. Kovács Aladár zalaerdődi bérlő, Kovács Henrik jánosházai magánzó fia, eljegyezte Krausz Irmát Sárvárról

Szombathely fiuinternátusa. Már elkészült a jövő tanévre szóló tájékoztató felhivás, melybe röviden össze van foglalva az intézet célja, berendezése, felügyelete, felvétele, ellátása stb. Tessék mutatványpéldányt kérni. (Szily János-utca 24.)

Rendkivüli közgyülés. Szabó András biró május 30-án rendkivüli közgyülésre hivta meg a képviselőtestületi tagokat, melyen bejelentette Benyó István halálát s határozatot hozatott a temetésre vonatkozólag. Salzberger Mór szólalt fel, ki a többek közt a következő szavakkal parentálta el Benyó Istvánt: »Meg vagyok győződve arról, hogy e teremben nincs senki, aki ne ismerné el a boldog Benyó nagy szellemét, tudását és kiváló tehetségét. Ha voltak is politikai ellenfelei, de elismeréssel adóztak mindenkor a részrehajlást nem ismerő ember előtt. Inditványozom, hogy fájdalmunknak jegyzőkönyvben adjunk kifejezést s a város költségén temessük el és a város nevében a ravatalra koszoru tétessék s testületileg vegyünk ott részt. Gyász jeléül a városházán a fekete zászló lengjen 8 napon át. A koporsónál Szabó Gábor gyászbeszédet mondjon.« Salzberger Mór inditványát egyhangulag elfogadták és a gyülést a biró bezárta. — A tüzoltóegylet elnöke Salzberger Mór testületileg fejezte ki részvétét a családnál a tőle megszokott ékes szavakkal.

Esküvő. Roszmanitz Antal marczali bőrgyáros e hó 26 án vezette oltárhoz Hosztóton Czencz József zalalövői földbirtokos és néje Csay Anna leányát Rózsikát.

Mozgalom a járásbiróságért. Lapunk legutóbbi számában említést tettünk azon mozgalomról, amelynek célja volna járásbiróság szervezése Jánosházának. A képviselőtestület május 29-iki gyülésén napirendre is tüzték, amikor el is határozták, hogy küldöttséget menesztenek egyenlőre az alispánhoz, a pártfogásért. A küldöttség tagjait is megválasztották.

A képviselőtestület figyelmébe. A volt sertéspiac eddig a járványok s különféle betegségek melegágya volt. Aki fáradt s dolgozott azon, hogy a községen kivül helyezzék el a sertéspiacot, annak a célja volt, hogy ezzel az egészségügynek szolgálatot tegyen. A volt sertéspiac sétahelylyé alakitandó át, vagy egyszerüen parkirozzák. Mit látunk most? Szekerek, kocsik, lovakkal, marhákkal van többször hetenkint tele. Még jobban piszkitják, még jobban fertőzik a talajt, a levegőt. Hát persze, annak a marhának jól esik a hűs fák árnyékában pihenni, az előbbre való, mint az emberek egészsége!

Egy vállalkozó cég hőditása. Csak nemrég adtunk hirt lapunkban Perendi és Kiss kiváló épitési vállalkozók munkálkodásuk eredményéről Hfaluban, már ismét egy ujabb erkölcsi sikerükről értesitenek bennünket Hosztótról. Hosztóton iskolát és tanitói lakást akarnak épittetni, az elöljáróság május 21-én tartotta meg ez ügyben a versenytárgyalást, midőn a bizalom Perendi és Kiss jánosházai épitészekben összpontosult és őket bizták meg 15400 koronáért. Gratulálunk.

Csendzavarók. Kerca Imre, Pajor István, Kóczán János vashosszufalusi legények éjjeli időben dalolva jártak végig az utcán. A csendzavarókat a vasvári szolgabiróságnál feljelentették.

Verekedés. Serban János jánosházai és Serbán István körtélyesi lakósok folyó hó 26-án éjjel Jurai Imre vendéglős udvarában Molnár János napszámost, helybeli lakóst ólmosvégű bottal ugy fejbeverték, hogy 20 napig gyógyuló testisértést okoztak rajta.

Engedély nélküli kéregető. Molnár József kisszőllősi csavargót Egyházashetyén elfogták, mert engedély nélkül kéregetett. A czelldömölki szolgabiróságnál feljelentették.

Tilalom. Benkő István karakói kanászt feljelentették, mert kutyájára kölöncöt nem kötött.

Szöktetés. Magyar Károly helybeli lakós panaszt tett a csendőrségnél, hogy Ambrus István 9 éves és Ambrus Anna 13 éves lelencgyermekekkel Somogyi Lidi gecsegyarmati (Veszprémm.) lakós kikisértette magát az állomásra s onnan a vasuton elvitte őket. Azt állitotta, hogy ő az anyjuk.

Vidéki pénzintézetek válsága. A Szegedi Gazdasági Bank bukása válságos helyzetbe juttatta Csongrádmegyei Hitelszövetkezetet is. A szövetkezet 120.000 korona veszteséget mutat ki. — Dunaszerdahelyről is egy pénzintézet válságos helyzetéről irnak. Ugyanis a Dunaszerdahelyi Takarékpénztár néhány hét előtt közgyülést tartott, amikor is Wiener Simon vezérigazgató azt jelentette, hogy a több mint 25.000 koronát kitevő tartalékalapok elvesztek, sőt hogy még ezenfelül is tetemes veszteségek vannak, ugy hogy a részvényesek befizetett részvénytőkéjükből alig kapnak valamit a felszámoláskor vissza. Ebbe a lebonyolitásba azonban több részvényes nem hajlandó belenyugodni, azért a pozsonyi kir. törvényszéknél följelentést tettek, kiemelvén, hogy a visszaélésekről az igazgatóság többi tagjai nem tudnak, ebben nem részesek, hanem minden felelősség Wiener vezérigazgatót terheli, aki egyedül intézi az ügyeket kezdettől fogva. Ennek a följelentésnek eredményeként csütörtökön reggel megjelent a pénztárban Pongrácz Dezső kir. törvényszéki biró és miután Steiner Salamon könyvelő és dr Wiener Béla igazgatósági tagot kihallgatva, az üzleti könyveket lefoglalta és azoknak a kir. törvényszékhez való szállitását rendelte el. A vizsgálat előreláthatóan hosszabb ideig fog tartani. — Szegedről jelentik, hogy a Szegedi Gazdasági és Iparbank ellen a »Greschamé« életbiztositó társaság huszonegyezer korona követelése erejéig csődkérvényt adott be a törvényszéknél. A csődkérvény tárgyalását a törvényszék még e hét folyamán megtartja. A bank válsága ügyében tovább folytatják a kihallgatásokat.

6000 ajándék óra

Reklám céljából fentjelzett mennyiségü órát ajándékozunk e lap olvasóinak.

Csakis a legelegánsabb — kivánat szerint — uri vagy női alaku »Noblesse« preciziós órák kerülnek szétküldésre. Irjon azonnal amig a készlet tart: **Hans Schmitz, arany és ékszeráruházának Wien, VI., Linlengasse 50.**

Gabona árak

1912. évi május hó 28-án:

Buza	11. —
Rozs	10. —
Árpa	10. —
Zab	10.70 —
Tengeri	10.50 —

Az árak 50 kg.-ként korona értékben értendők.

Hozatal csekély. — Árak tartottak.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Üzlet áthelyezés.

A nagyérdemű közönség tudomására hozom, hogy

borbély- és fodrász üzletemet

április 26-án a Schrotta-féle házba helyezem át. (A Korona-szálloda átellenében.) Uj üzlethelyiségem a mai kor igényeinek megfelelően lesz berendezve.

Nagy raktárt tartok az összes bel és külföldi piperecikkekből.

Manikürözéssel és tyukszemvágással ezután is foglalkozom, kivánatra házhoz is megyek.

Kérem a nagyérdemű közönség becses pártfogását, melyet igyekszem kiérdemelni.

Jánosháza, 1912. február hó.

Nagy Lajos, borbély és fodrász.

Berger

fényképészeti műterme

: JÁNOSHÁZÁN :

Dr. Figuli féle házban.

Készít: személy, csoport és gyermekfelvételeket művészies kivitelben.

Életnagyságu képeket

brom, platin, pastell vagy olajfestéssel.

Elsőrendü minőség! Olcsó árak!

Felvételek borus időben is sikerrel eszközöltetnek.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

ÉRTESITÉS.

Az ódorfai alsó erdő dukai szélén

1 ürm.³ tölgyforgács 3 korona.

Váltható minden kedd és pénteken.

Urodalmi erdőhivatal Jánosháza.

Épittetők figyelmébe!

Alulirottak a n. é. közönség tudomására hozzuk, hogy állandóan nagy raktárt tartunk

cementlapokból,

mindenféle szinben, épugy cementhidakból is. Elvállalunk cementkutépitést. — Jutányosan számitunk minden e szakmába vágó munkát.

A közönség bizalommal fordulhat hozzánk!

Költségvetéssel bárkinek készséggel szolgálunk!

Perendi és Kiss

épitési vállalkozók, képesitett kőmives-mesterek, Jánosháza

Nyomatott Dankanics Nándor czégnyomdájában, Gyöngyösön.